

lois" a întrebatu pe viconte pe Vogué, membru alu academiei franceze, asupra alianței franco-ruse. Acesta respunse, că mai întâiu trebuie ca Rusia și Franca să se cunoască reciproc literatura lor. „Țarul Alexandru III,“ încheia Vogué „este unul dintre cei mai leali și cu spiritul bărbat din lume, totu-deodată înse e un dușmanu declarat alu diplomației. Pentru ambele țeri valoroză ouventul s'eu mai multu ca ori și ce isoalitură. Când veni ora, ca să se restabilăscă erășii echilibrul, ne întinse nouă imediatu mâna cu aceea francheță a caracterului, care e trăsura principală a frumozei sale înfățișări.“

SCIRILE ȚILEI.

— 5 (17) Septemvre.

Asupra sănătății Reginei României, „Monitorul oficial“ publică următorul buletin: Starea sănătății M. S. Reginei se încercă a se modifica în sensu favorabilu. Slăbiciunea este totu mare, d'ér durerile periodice la șira spinării și la picioare sunt mai rare și nopțile mai liniștite.

Delegațiunea studenților Greci, cari voru asista la congresul studenților dela Giurgiu, a sositu în Giurgiu. O delegațiune de studenți români s'a dusu la Giurgiu spre a-i primi și a-i duce în Bucuresci.

Teatru în Moldova. În arhivele românesco din Chișineu s'au găsitu documente, cari dovedescu existența unui teatru român în Moldova între anii 1804—1812.

Regele Alexandru I alu Sârbiei s'a reîntorsu acasă dela Parisu, unde, dice „Branik“, a asistat la manevrele armatei franceze. La Belgradu a sositu în 2/14 Sept. s'ér. În totu decursul călătoriei dela Parisu cătră casă, regele nu a statu nici într'unu orașu.

Patriarhul sârbesc. George Brancovic se află în Timișora, unde așteptă sosirea Majestății Sale spre a-lu saluta. Patriarhul va conduce o deputațiune mare din preoți și va fi însoțit între alții de episcopul Nectarie Dimitrievic, de protosingelii Radiot, Popovic și Petrovic.

Fișpanu alu Torontalului. Pentru postul vacantu de fișpanu alu com. Torontalului se amintesc deja mai mult candidați, toți omeni de-ai guvernului, ca: Rónay Ienő, Csávossy Bela și Dániel Ernő. În Pesta însă se crede, că acestu postu îl va ocupa Török Iános căpitanul orașului Budapesta. Foile unguresco

de tôte nuanțele ceru, ca în acestu comitat să se pună ca fișpanu „un om energicu, care să cultive și să propage idea de statu maghiaru, apoi să tindă a întări elementul maghiaru, ca astfelu acestu comitat să fiă o cetate puternică la hotarele sârbesci.“ — Ar fi mai ou sfat, decât Domni dela putere s'ar îngriji mai întâiu de ameliorarea stării scăpătate a poporațiunii comitatului, care din cauza miseriei, ce o copleșise sub fostul fișpanu, emigréză în Sârbia și în Bosnia ca să și cante pânea de lipsă, căci cea din „grânariulu Ungariei“ nu e destulă nici pentru domni maghiari.

Congresul internațional alu orientaliștilor a hotărît, ca viitorul congres să se țină în anul 1892 în Spania. Președintele alu acestei sesiuni, care va fi a deca, s'a alesu d. Canovas del Castillo; s'a accentuat însă, că nu ca președinte alu consiliului de miniștri a fostu alesu d. Canovas, ci ca membru alu „Academiei de la Historia“ din Madrid. D. Bourgeois, ministru alu instrucției publice din Franca, scrisese pentru a invita congresul să și țină adunarea cea mai apropiată în Franca; scrisoarea însă a sositu prea târziu și votul era câștigat în favoarea Spaniei.

Sciri locale. La berăria orașenescă se va produce în fiă-care s'ér profesorul Cocollori din Viena, în iluziunile magice, mnemotehnică, spiritism și magnetism. Intrarea e liberă.

Batalionul 2 din regimentul de infanterie Nr. 2 sosese astăzi în Brașov, alu 2-lea batalionu din regimentul de infanterie 82, sosese mâne, ér diviziunea de baterie Nr. 23, sosese în 25 l. c.

În 30 Septemvre n. tinerimea dela școalele reale de stat din lood, din incidentul împlinirii unei sute de ani dela nascerea contelui Stefanu Széchenyi, va arangia o festivitate comemorativă.

Musica orașenescă va da astăzi un concert în sala hotelului Centralu Nr. 1. La dorința generală se va cânta „Marșuri istorice“ Poutpourri cronologicu, compus de Emil Kaiser. Dintre aceste marșuri amintim: Fanfara trâmbițasilor din evul mediu (1292), Marșul cavaleriei finlandeze în războiul de 30 de ani (1618—1648), Marșul lui Radetzky, marșul „O du mein Oesterreich“ etc. Inceputul la 8 ore s'era.

Desvelirea monumentului lui Garibaldi în Nizza se va face în 4 Octomvre n. c.

Esundare în Spania. În urma ploilor de acolo a esundat riul Armarguilla în provincia Toledo, înecându

orașul Consuegra, precum și număröse comune. Se dice că au cădutu victime acestei catastrofe 2500 de persoane.

Voci asupra enunțațiunilor dela Bistrița.

Diarul „Neue Freie Presse“ vorbindu despre primirea deputațiunii bisericei greco-orientale, condusă de Metr. Miron Romanu dice: metropolitul Miron Roman se grăbi a lega de o plângere ușor atinsă a Românilor ardeleni asigurarea, că ou tôte aceste poporul și clerul bisericei sale, voru păstra fidelitatea față de tron și respectul față de organismul legal alu statului, ca pe cea mai înaltă virtute cetățenescă. Împăratul se referi la aceste cuvinte și dice: „Fiți convinși, că bastionul cel mai puternicu alu religiunii și naționalității noastre este organismul legal alu statului“. Acestu avertismentu dice foia vienesă, este în prima linie fără îndoială adresat Românilor ardeleni, cari se află în opozițiune națională față de guvernul ungurescu și din timp în timp sunt molestați și de o partidă, alu cărei sediu se află dincolo de munții Transilvaniei, și care pretinde dela ei să se formeze ca un fel de irredentă română.

Acestu avertismentu vine la timp potrivit și coincide atât de eclatant cu o serie de manifestațiuni, cari dovedesc puțina alipire de organismul legal alu statului, încât se pôte presupune, că țintesc acolo, ca să fiă și în altă parte auditu. („N. Fr. Presse“ face aici alusiune la demonstrațiile din Agram, cu ocaziunea esposiției de acolo etc.) Ar fi în genere de dorit, ca cultivarea alipirei față de stat, care a fostu preamărită de arhiepiscopul Roman ca cea mai înaltă virtute cetățenescă, să se afle mai ou abundență în monarhia, nu ca cum este în adevăr.

„Magyar Hirlap“ în articolul s'eu de fondu intitulat „O di fatală pentru Ardealu“, despre care am amintit în numărul de eri, se provocă mai înteu la vorbirea dela 6 Februarie 1886 a actualului ministru de justiție Szilagy, în care acesta răspundendu dlui V. Babeș, declară în dietă, că el nu pôte suferi, ca lealitatea și patriotismul să fiă condiționat de interesele de existență religioasă și națională.

O asemenea condiționare a patriotismului a făcutu, după „Magy. Hirl.“ și Metropolitul dela Sibiu, când a declarat în vorbirea sa cătră monarhia, că clerul și poporul bisericei române gr. or. „va face pentru promovarea binelui comunu (sub care foia ungurescă înțelege patria) totu ce-i este posibilu pe lângă scutirea intereselor vitale ale religiunii și naționalității.“

Unu pericolu vede foia ungurescă în împrejurarea că s'a amintit cestiunea de naționalitate în prezența dlui Lahovary, ministrul de războiu român, și încă tocmai într'unu timp, când raporturile României față cu tripla alianță și față cu Ungaria nu e lucrul diferent și când trupele rusesco sunt concentrate în Basarabia.

În astfelu de împrejurări — dice dlul Iuliu Horvath, autorul articolului din cestiune — „prin provocarea la cestiunea de naționalitate și prin eliberarea aspirațiunilor nefermurate, nu preparăm întărirea statului, ci-lu ducem numai în pericolul, de a fi descompus... Decă cestiunea săsescă ar fi să se rezolve sub presiunea Germaniei, cestiunea română sub a României, cestiunea sârbă sub a Sârbiei și cestiunea slovacă sub a Boemiei, atunci ce-i va mai rămâne Maghiarului din țera acelu, unde va fi statul unitar și ce se va alege din națiunea politică maghiară?“

Din aceste considerații, Horvath face grave imputări ministrului-președinte Szapary, dicendu, că astăzi nu mai are națiunea maghiară nici o cestiune vitală mai delicată, pe care contele Szapary să nu o fi atinsu cu mâna lui fatală. Astfelu a făcutu cu cestiunea matriculelor, cu reforma administrațiunii, ér astăzi elu a împinsu cestiunea de naționalitate până dinaintea tronului, ér înaintea tronului nu pôte să ajungă o altă cestiune, decâtu aceea, pe care a autorisat o primul consilier alu tronului. Din asta cauză, dlul Horvath face pe ministrul Szapary responsabilu pentru vorbirea Metropolitului Mironu.

Sârbii despre noi.

Diarul partidului naționalu liberalu sârbesc „Branik“, raportându despre campania diaristică ivită în contra președintelui comitetului partidei noastre naționale, dice între altele:

„Deocamdată e înăbușită răsămirea. O societate grupată în jurul foii „Tribuna“ a purtat o luptă învâșunată în contra conștientului patriot Vincentiu Babeș, imputându-i, că ar fi moderat și că ar fi părăsit vechiul program alu partidului. Comitetul partidului naționalu alu Românilor însă datu într'o ședință unu strălucit votu de încredere lui Babeș, căci cu 21 contra 4 voturi a enunțat, că atitudinea lui Babeș e corectă. Foile străine vestesc, că societatea grupată în jurul „Tribunei“ nu e ascultătoare partidului naționalu, și că membrii ei au avut Țilele acestea o întâlnire, în care ar fi decisu să inaugureze o nouă partidă românescă. D'éră nu voru vor frații Români să iee esemplu dela noi!“

rocu și m'a scăpatu din multe primejdii. Acum îți va fi de lipsă.“

„Elu voi să mi-o atârne de gât. Eu însă îl oprii dicendu:

— „Creți d-ta, că-ți voi lua ultima suveniru dela mama d-tale, pe care ai iubit-o? Și pe lângă aceea, decât te apără de primejdii și-ți aduce noroc; atunci ține-o la d-ta, pôte că îți este mai de lipsă ca mie.“

— „Cu asta nu ne-am înțeles încă“, dice elu cu o privire curioasă. „Nu scii ce se pôte întâmpla și în ce primejdii te voru arunca împrejurările. D'ér nu presupun, că astăzi ne vom vedea pentru cea din urmă oră, și decât ne vom mai revedea, atunci mi-lu poți da înderăt. Te va apăra de multe rele, și decât cineva dintre omenii mei te va atinge, atunci îi vei pute porunci ca stăpanu. Încă unu cuvânt: Doresc mai înainte de tôte, să-mi procuri amănunte, că cine e femeia aceea și ce face; dorescu totu-odată să spionezi fără ca să bănușcă ceva. Pôte dușmana mea, pôte amica mea — încă nu pot scii ce este. Decă din întâmplare va descoperi prezența d-tale, atunci arată i darul acesta

și spune-i, că Pillone scie să iubescă, d'ér scie și să și răsbune! Rămăi sănatosu! Sôrtea zace în mâinile d-tale.“

„Dicendu acestea, se întorse repede și dispăru printre stânci. Eu imi urmai drumul până am ajunsu lângă Sorrent. Aici respirai ușurat.“

„Cu totu drumul celu rău și cu totu întunerecul, care-lu făcea și mai rău, recunoscuim că mă află într'unu teren bine cunoscut și vedui cele dinteu felinare roșii din piță.“

„Curându după aceea ajunseu acasă la cinstitul meu Nicolo, care mă aștepta cu neliniște și imi împărțăși în taină, că de bună s'émă Pillone are intențiunea să facă vre-o nădrăvăniă, fiindcă gazetele spuneau, că s'a pus pe capul lui unu prețu de 10,000 de galbin.“

„Apoi imi lumină pe trepte și mă conduse până în odaia mea și după ce puse s'efnioulu pe masă, mă părăsi cu unu suspin în semn de aducere aminte de timpurile bune de mai înainte și de fărădelegile lumii acesteia.

„Abia plecă și eu îndată scoseu da-

rul lui Pillone și-lu observai mai ou deamăruntul. Era unu medalion vechiu din timpul Frâncilor, legat de un lanțu de argint. Pe o parte era Christos răstignit pe cruce între cei doi tâlhari și de desuptu erau cuvintele: „Încă astăzi vei fi ou mine în împărăția cerului!“

„Pe partea cealaltă se vedea o coronă de palmieru aproape tocită, în mijlocul căreia era s'gariatu cu unu cuțitu: „Pillone rex“, înoujurat de trei cruci — nu era lesne de aflatu, că ce voia să dică prin acelu.“

„În noptea acelu înzadaru așteptaiu sgomotul pașilor, cari de multori mi-au turburat somnul și mi-au agitat fantasia. Era o tăcere ca în morment și în ziua următoare, spre marea mea surprindere, auții dela Nicolo, că signora străină a plecatu totu atât de neobservată, ca cum venise. Nimenea nu scia unde. Totuși e probabil, că nu s'a îndepărtat prea tare, fiindcă și-a lăsat aici giamantanele și că ar fi disu, că se va întorce în câteva Țile. Josu lângă țermure aflăi din întâmplare dela

Antonio, că o damă cu v'elul pe obrazu în s'era trecută își închiriasse o luntre și a luat drumul cătră Procida.

„Acesta fu rezultatul cercetărilor mele; pescarul acela nu se întorsese încă, ci era așteptat în s'era următoare, d'ér, cum că și Signora va veni cu el, nu scia nimeni.

„Eram într'o nesiguranță penibilă în privința celor, ce trebuia să fac și de multe-ori imi veni ideea de a merge pe cărarea dintre stânci, ca să întâlnesc pe Pillone și să-i aduc veste. Mă nitai înzadar după bărbatul ou pene de p'ănu frântă, căci nu-lu vedui nicăiri. De bună s'émă, că Pillone credea, că e prea curându, ca să-lu trimetă.“

„Noptea următoare trecu totu atât de liniștită, ca și cea precedentă, și oătră amiazi observai într'adeveru un bărbat cu o p'ănu de p'ănu frântă, care vorbea cu un fecioru înainte unei ospătării. Ilu urmai, și când intră în ospătării, intrai și eu, scrisseu cu un creionu câteva vorbe pe o bucată de hârtie, apoi veni elu la mine și întinse p'ăria, cerându milă. Arunca hârtia și nise bani de aramă în p'ăria și curându

Temeri „patriotice“.

Din Chiohinda mare i-se scrie lui „Magyar Hirlap“, că acolo maghiarizarea progresază — ca raculul.

La anul 1878 eforia gimnasiului confesional romano-catolic aduse hotărârea, ca cu începutul anului școlar 1879 în câteva clase ale celui gimnasiu limba de propunere să fie cea maghiară. Din acel moment maghiarizarea acestor școli a mers treptat tot înaintea, după calapoda racului, așa că astăzi în fruntea gimnasiului stă un director, care nu știe nici o limbă unghurească.

Dintre profesori este adevărat, că în urma hotărârii de mai sus, mai mulți înși s'au și apucat să bovisese ca nise papagal la limba unghurească, ba au început să și propună în această limbă; conducătorul clasei a patra însă, d-lu Iosif Retzler, n'a voit să imiteze pe acest papagal, ci pe lângă totă hotărârea cinstitei eforii, și-a continuat și mai departe propunerile sale în limba germană și nici prin gând nu i-a trecut, ca de dragul unor maghiaroni, să se apuce să învețe limba unghurească.

Profesorii maghiaroni și renegați, vădându-se dați de rușine din partea acestui virtuos coleg al lor, îl denunțară la ministeriu. În schimb însă pentru acesta, în conferența profesorală de 10 Septembrie n. c., protopopul Dr. Ludvich Ebner numi pe bravul profesor Retzler conducător și director al acestui gimnasiu, numindu-l „cel mai cinstit membru al corpului profesoral“. Protestările profesorilor maghiaroni n'au folosit nimic, căci Retzler a rămas director și ca director el a reintrodus limba germană și în conferențele profesorale, care începură a se ține în limba unghurească.

Decă acest raport al lui „Magyar Hirlap“ este adevărat, „Kulturegylet“-iștii, ce-i drept, nu se prea pot simți încurajați, der pentru aceea încă nu urmăz, că sub pretextul temeri de „germanizare“, ei se aibă dreptul de a agita neconturbați în contra memoratului gimnasiu, după cum face amintita fôia unghurească.

Și mai rău stă oestiunea maghiarizării în orașul Pojună, unde — după un raport al lui „Egyetértés“ — dintre 80 de poliști, 20 nici nu știu bine unghurește, er ceilalți știu, der nu vrău să vorbescă unghurește, așa că străinii călători au neapărat trebuință de limba germană pentru a pute primi informațiunile de lipsă pentru orientare.

În fața acestor împrejurări, foile unghurești spun, că noul primar al orașului, Ștefan Kutsera, de doi ani încoace se silește din toate puterile să scape de poliști slovaci și germani și

de atunci încoace el nu primesce în serviciu polițienesc, decă numai poliști maghiari. De-asemena asigură foile unghurești, că s'a luat hotărâre, că de aici înainte numai acei indivizi se pot fi aplicați ca hamali și măturoți de strade, curi posedă limba maghiară.

„Egyetértés“ observă, că noul primar al Pojonei ar face mai bine, decă s'ar nisui, ca pe poliști nemaghiari să-i maghiarizeze, er nu să-i delature din post.

Mai pe scurt, maghiarizatorii caută mereu pretexte pentru a și motiva furia de maghiarizare, er unul dintre aceste pretexte le este și frica de „germanizare“.

Alegeri în comitatul Făgărașului!

Ni se scrie din Făgăraș cu data de 15 Sept. următoarele:

În ședința comitatensă, ce se va ține în 12 Octombrie a. c. stilul nou, vor fi în Făgăraș interesante alegeri comitatense. Singurul vice-comite român, care a mai rămas în întregul statul ungar, Dl Daniil de Grămoiu este pus în pensă — de bună voie sau de silă, nu mai cercetăm lucrul — și așa postul de vice-comite precum și posturile vacante de vice-notar al doilea și controlor la receptoratul greșial comitatensă se vor ocupa în 12 Octombrie a. c. prin alegere. Deși prin diarele maghiare s'au făcut deja combinațiuni spre a eschide pe Români și dela micul și singurul post de vice-comite, ce în întreaga Ungaria a mai rămas ocupat până acum de un Român, ceea ce nu vedese nici pe departe simțul de dreptate, libertate și egalitate cu care cu atâtă abuz se laudă Maghiarii înaintea lumii, — totuși noi trebuie să ne facem datoria noastră ca buni Români și adevărați patrioți, căutând din resputeri și în concordia de susținem dreptul nostru ori și unde. Dintre cei vreo 88.000 de locuitori ai comitatului Făgărașului numai cam 2000 sunt neromâni, er ceilalți vreo 86.000 toți sunt Români. În comisiunea municipală mai două din trei părți sunt membri români și numai cam a treia parte sunt neromâni.

Avemă dintre Români intrale bărbăți pe deplin calificați, cari pot ocupa cu demnitate și vrednicie ori și care din acele posturi și cu deosebire postul de vice-comite, care trebuie să-l susținem cu totă deadinsul.

La o parte deci cu ori și ce eventuale considerațiuni personale! Membrii români să se prezenteze la alegerea numită în număr complet, nici unul se nu lipsescă. Să fim solidar, căci acela care va lipsi în atari împrejurări se face complice cu cei vinovați, cari tind a

sgului și a răsturna cauza noastră și a intereselor comitatului. Deci toți ca unul într'unu cuget și simțire să ne facem cu demnitate datoria.

O datorință.

Din comit. Tërnavei mici, Septembrie 1891.

Onorată Redacțiune! Venindu-mi în mână programul adunării comitetului comitatensă al Tërnavei mici, conchiămate în Dicio-Sân Martin pe 30 Septembrie n. c., am cetit în punctul 14 punerea la ordine a arondării din nou a cercurilor electorale. (Belügyminiszternek a törvényhatósági bizottsági tagok számanak újabb megállapítása és a választókerületek újabb beosztása tárgyában kibocsátott körrendelete.)

Având în vedere, că dora noastră în patrie nu este o împărțire a cercurilor electorale mai arbitrară, precum și interesul nostru național din acest punct de vedere, — imi tin de datorință a atrage atențiunea membrilor români din comitatul comitatensă, ca să și ridice cuvântul, pretinzându o împărțire mai naturală și mai dreaptă.

Cu deosebire imi permit a atrage atențiunea d-lor advocați români din Dicio-Sân Martin, ca să și ia la locul lor cu totă bărbăția și onora.

O conferință prealabilă a membrilor români ar fi foarte necesară.

Trebue dovedit, că în comitatul Tërnavei mici există o numără poporațiune românească, carea nu a încetat a și pretinde și apora sfintele sale drepturi.

Corespondentului.

Dare de sēmă

despre banii încuși pentru fondul societății române de diletanți: „Progresul“ din Făgăraș pe anul 1891.

Au solvit câte 1 fl. ca taxă de membri ordinari: D-lu Nicolae Aron, paroch în Galați; apoi din Făgăraș: d-na Maria Aiser, d-lu George Aiser, comenciant și proprietar, d-ra Luisa Boeriu. D-lu George Boeriu, proprietar. a plătit taxa de membru fondator 10 fl. Ca membri ordinari cu câte 1 fl.: D-na Valeria Bărsan, d-lu Ioan Berescu, învățator, d-lu Ioan Cinteș, d-na Carolina Cosgaria, d-lu Nicolae Cosgaria căpitan în pens., d-lu Denil Cergit funcționar de bancă, d-na Ana Chișierian, d-lu Dumitru Chișierian paroch, d-nele Ana Dan și Maria Dan, d-nii Vasile Dan subjude cercual, Iuliu Dan protopop și Ioan Dejenari contabil, d-na Maria Etveș, d-lu Nicolae Etveș timar, d-ra Elvira Făgărașan. D-nele: Luisa Făgărașan și Maria Floria, d-nii: Ioan Floria asesor la sedria orfanală și Constantin Hobian senior timar, d-na Lucreția Micu, d-lu Dr. Andreiu Micu avocat, d-na Ana Motoc, d-nii Dr. Nicolae Motoc avocat și Gregoriu Negrea receptor la comitat, d-na Elisabeta Pop, d-ra Elena Pop, d-lu Dr. Ștefan Pop, proto-medioi co-

mitatensă a plătit taxa de membru fondator 10 florini. D-na Ana Poparadu, d-nii: Aron Poparadu notar comitatens, Alesandru Pocol concipient de advocat, Ioan Pop timar. D-lu Basiliu Rațiu, vicar și d-na Zinca Roman au plătit taxele de membri fondatori cu câte 10 fl. Mai departe ca membri ordinari d-nii: David Radeș, Dănil de Grămoiu vice comite, d-na Luisa de Grămoiu, d-na Cristina Ghimbășan, d-ra Cristina Ghimbășan, d-lu Ioan Ghimbășan, timar, d-na Maria Rațiu, d-lu Basiliu Rațiu învățator, d-na Aneta Stoica de Vist, d-lu Iovian Stoica de Vist jude reg. pensionat, d-lu Acsinte Tutoiu, d-na Eugenia Turou și d-lu Ioan Turou, protonotar comit.

Suma taxelor încasate dela toți acești 52 de membri face 88 fl.

Am mai primit dela d-nul Ioan Dejenari, secretarul „Progresului“, un libel de depunere cu Nr. 380, pagina 193, în valoare de 42 fl. 45 cr.

Interese capitalizate 1 fl. 50 cr.

Suma totală a fondului 131 florini 95 cr.

Spese pentru un protocol de ședințe și un registru de casă cumpărate cu 2 fl. 10 cr.

Rămâne suma fondului „Progresul“ cu 31 August 1891 depusă la „Furnica“ 129 fl. 85 cr.

Făgăraș 31 August 1891.

Basiliu Rațiu, Nicolae Cosgaria, președ. cassar.

P. S. Inteligenții români din comitat și alte părți, cari se interesează de progresul poporului nostru și voșoi a se face membrii la tinera noastră societate de diletanți „Progresul“, sunt rugați a se însina și a solvi taxele la cassarul societății până la finea lui Octombrie a. c.

ULTIME SCIRI.

Veneția, 16 Septembrie. Starea sănătății M. S. Reginei continuă a fi aceeași.

Slăbiciunea Reginei crește din zi în zi; durerile n'au dispărut.

Sofia, 16 Septembrie. Guvernul bulgar a comandat la fabrica de arme din Stiria, 150.000 de arme.

Nouă-șeci de mii din aceste arme au fost deja expediate de cătră comisiunea bulgară, care supraveghează fabricarea acestor arme.

DIVERSE.

Viță regulată. Un servitor fii în-tribat, că ore stăpanul său duce o viță regulată? „O, da, foarte regulată, răspunde servitorul, în fiecare zi vine tot la aceeași oră beată acasă!“

Proprietar:

Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil interinal: Gregoriu Maior.

după aceea îl vădî luând drumul, care ducea spre Massa.

„În sera a treia, tocmai când era să mă sui în pat, auzii la porța hotelului stând o trăsură, și puține minute după aceea se auziră erăși pașii aceia grabnici de-asupra capului meu. Mă imbrăcau fără șgomot, imi luai revolverul și lanterna și luai drumul cătră vilă, unde mă ascunsei în apropierea oleandruului celui mare.

„Noptea era întunecoasă, cerul acoperit de nori, adia un vânt rece și frigul devenia din ce în ce mai simțitor. Mă hotărî să pîtrund în interiorul vilei, cu atâtă mai vîtos, că mă teamă să nu mă tradeze rațele lanternei. În marea mea decepțiune aflai porța închisă, deci fui silit să merg prin ambital cel întunecos, unde se afla intrarea secretă. Și aici întâmpinai dificultăți, ceea ce-mi dovedi, că Pillone se strădui să și asigure intrarea. În sfârșit imi succese să intru și puțin după aceea mă aflam erăși în camera aceea pustie, care-mi făcu o impresiune atâtă de sinistă în momentul, când intrai pentru prima dată.

„Acum mă orientai mai bine, și fiindcă presupuneam, că din turnul ei voi avea cea mai vastă privire, și puteam să observă sosirea damei voalate, mă dusei într'acolo. Spre surprinderea mea, era așa zăvorâtă și din cauza acosta ori ce încercare de a intra era zadarnică. Năcăjit, urcai erăși treptele cele înguste ale turnului, căutând un loc potrivit, de unde puteam să privesc, fără ca să fi observat. Trecend pe dinaintea ușei, unde începeau scările principale, cari duceau în catul al doilea al vilei, imi atrase atențiunea o rață a lanternei, asupra brôssei ușei, unde vădî o cheie.

„O deschisei și ajunsei într'o odaie mare, al cărei mobilier mă făcu a presupune, că aici e ținta ospelui misterios. Era o odaie mare, cam rotundă, păreții căreia erau acoperiți de tapetării de pele neagră, ale căreia linii aurii se iveau ioc și colea în lumina lanternei.

„Ambele ferestre zăvorate dau spre grădină, er într'o parte a grădinei era un fel de alcov, care era despărțit de odaie printr'o perdea grosă de mătăș și lângă care era o canapea de mătăș

roșă de molii și o mătăș lucrată în stil florentin. Se părea, că a fost folosită ca archivă familiară, căci pe un șir de stelagiuri zăceau încă nise pachete de hârtii îngălbinite, legate în mătăș verde și sigilate cu ceră. Odaia imi atrase mai tare atențiunea; căci totul arăta, că aici încă din timpurile cele mai vechi se adunase totă ceea ce aparține unei camere de lucrare bine mobilată. La amândou părțile unui dulap, frumos decorat, erau două stelagiuri pentru cărți și în mijlocul camerei era o masă de scris de lemn de stejar, încărcată cu hârtii și documente prăvuite. Nise scaune cu spete înalte și imbrăcate în piele aurită, se aflau împreună încoco și incolo, er pe camin, unde vechiul orologiu în stil Rococo părea, că asteaptă ca să-l tragă cineva, se aflau nise candelabre de bronz, cu nise lumini de ceră aproape arse.

„Ceea ce-mi atrase atențiunea erau nise planuri și charte ale orașului Neapole și ale împrejurimii sale, ale fortului San-Elmo, și ale arsenalului de marină și castelului d'Uovo, situat în apropierea sa, fiindcă acestea nu erau

învechite ca celelalte, ci puteam judeca după colora hârtiei lor, că au fost de curând desemnate de o mână dibace.

„Se putea vedea lămurit, că cărțile și hârtiile, ce acopereau masa, nu aparțineau posesorului vilei. Tote erau de un cuprins parte topografic, parte de fortificațiune, și resfoind printre ele vădî, că sunt provădute pe la margini cu notițe, cari erau scrise de o mână sigură și dibace.

„O privire în odaia laterală mă convinse, că am alesu prentu scopul meu un loc mai bun, decă biblioteca. De pe ferestră puteam privi grădina vilei, puteam să mă retrag în alcov, decă venea cineva, și la ori ce întâmplare aveam eșire liberă pe partea unde se aflau scările.

„Cu mare greutate desfăcu zăvorlele dela ferestră și deschisend-le, mi-se oferî o privire liberă peste grădina și peste via și chiar până la Cocumella, pe care o vedeam în depărtare.

(Va urma).

Cursul pietei Braşovului.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Monede româneşti Cump.', 'Argint românesc', 'Napoleon-d'ori', etc.

Cursul la bursa din Viena.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'Renta de aur 4%', 'Renta de hârtie 5%', 'Imprumutul căilor ferate ungare', etc.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'ostu ungare [1-ma emisiune]', 'Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [2-a emisiune]', etc.

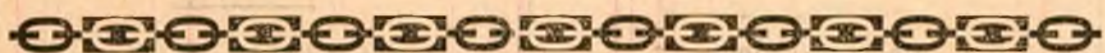
Avisul d-ilor abonaţilor

Rugăm pe d-nii abonaţi ca la reînnoirea prenumeraţiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal şi numerii de pe faşia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită şi să arate şi posta ultimă.

Totodată facem cunoscutu tuturor D-ilor abonaţi, că mai avem din anii trecuţi numeri pentru complectarea colecţiunilor „Gazetei”, precum şi câteva întregi colecţiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administraţiune în casu de trebuinţă.

Administraţ. „Gaz. Trans.”

ABONAMENTE la „GAZETA TRANSILVANIEI” Pretul abonamentului este: Pentru Austro-Ungaria: Pe trei luni 3 fl. — Pe şese luni 6 fl. — Pe unu anu 12 fl. — Pentru România şi străinătate: Pe trei luni 10 fr. Pe şese luni 20 fr. Pe unu anu 40 fr. Abonamente la numerele cu data de Duminecă. Pentru Austro-Ungaria: Pe anu 2 fl. — Pe şese luni 1 fl. — Pe trei luni 50 cr. Pentru România şi străinătate: Pe anu 8 franci. Pe şese luni 4 franci. Pe trei luni 2 franci. Abonamentele se facu mai uşor şi mai repede prin mandate postale. Domnii, cari se voru abona din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită şi a arăta şi posta ultimă. Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 20 Iulie 1891.

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations like Budapesta-Predealu, B.-Pesta-Aradu-Teius, Teius-Aradu-B.-Pesta, Copşa-mică-Sibiu, etc. Includes columns for train type, departure/arrival times, and prices.

Nota: Numerii încuadraţi cu linii grôse înseamnă orele de nôpte.